

Bílý jeep uhání Saharou. Blíží se k malé oáze s datlovými palmami a zelenými keři. Chris Baines se otočí k zadnímu sedadlu. Kameraman Bill na svém klíně pevně svírá drahou kameru. Vše je připraveno. Mohou natočit

Interview s andělem

Když se před pár lety Chris ucházel o místo reportéra v televizní společnosti BBC, netušil, jak brzy se stane jednou z nejúspěšnějších tváří na obrazovkách celého světa. Nyní si na to už zvykl a nepřipadá mu to nijak zvláštní. Náměty k dokumentárním filmům si vymýšlí sám. Proto nyní s Billem projíždějí africké státy a snaží se ulovit co nejzajímavější záběry pro jejich nový ekologický seriál.

Štěpán Pospíšil

Foto Zbyněk Pavienský

Boj s písekem

„Chrisi, mám strach, že ten jemný písek zničí kameru,“ dělá si starosti kameraman, když vystupují z auta. „Neboj, všechno zvládnem,“ nevěnuje pozornost poletujícímu jemnému písku Chris a hned hledá domorodce, se kterým tu mají sraz.

Za chvíli je vše připraveno. Černošský mladík Samir stojí vedle Chrise před velikou dunou na kraji oázy. „Bille, kašli na písek! Spust' to, jedem!“ volá Chris nervózně na kameramana, který jen velmi nerad v tomto počasí spouští záznam. „Co je největší problém vaší vesnice?“ pokládá zkušený reportér první otázku. „Písek,“ odpovídá perfektní angličtinou starostův syn bez váhání. „Je tak jemný, že ho sebemenší vánek roznese kamkoli. Obsahuje sůl, a proto ničí zemědělskou půdu, která ztrácí úrodnost. Zpočátku to není vidět, vše se zdá v pořádku, a zatím se tak poušť neustále rozšiřuje. Naše vláda usiluje o to, aby se tomu zabránilo. Každý rok proto stavíme nové rohože z palmových listů kolem celé oázy, aby se sem písek nemohl z pouště přesypávat tak snadno. Mým úkolem je hlídat, jestli je protipísečné opevnění v pořádku. Když se někde objeví problém, nahlásím to a musím zajistit opravu.“ „Jsi tedy takový anděl strážný této oázy,“ reaguje populární reportér.

Podivná noc

Chris nemůže usnout. Bill zjistil, že digitální kamera stávkuje. Co jiného to

mohlo způsobit než zrádný písek. Chrise však ani tak nemrzí, že svou lehkovážností kolegovi zničil drahou kameru. Mnohem více ho štve, že pravděpodobně přišel o záznam interview se Samirem. Leží v hotelovém pokoji na pokraji pouště, ale v duchu stále stojí u palmových rohoží a slyší Samirova slova...

Najednou se ocitá uprostřed pouště. Slunce nesnesitelně pálí a on stojí uvnitř kruhu ze zbytků rákosových rohoží. Kolem není nic než písek. Otočí se a spatří Samira. Má na sobě světlý evropský oblek, ale jeho tvář je podivně vážná.

„Kde to jsme?“ ptá se Chris nechápavě. „Na poušti...“ odpoví Samir a popojde k zničené palmové ohradě. Zvedne lopatu, která leží u zbytku opevnění a přesype pár lopat písku ven do pouště. „Kdysi tu byla oáza plná života...“ řekne po chvíli zvláštním hlasem. Chris nechápe, proč to Samir říká tak, jako by to byla Chrisova vina, že jedna oáza v Africe zpusťla a zmizela pod vrstvou vražedného písku. „Jak se to ale mohlo stát?“ předstírá však svůj zájem, protože cítí, že pro Samira je toto místo nějak důležité. „Jednoduše,“ odpovídá potichu muž v obleku. „Písek... Kdysi vláda tuto oázu drazo odkoupila od místních samovládců, kteří se o ni nestarali. Šlo jí velice o to, aby neztratila ani milimetr čtvereční úrodné půdy, která je v naší zemi dnes tak vzácná. Naše vláda dokonce znala způsob, jak tuto oázu nejen neztratit, ale naopak ji ještě rozšířit, aby se úrodné území naší země

zvětšilo. Proto byl každé oáze přidělen aspoň jeden strážce, který hlídal její rohože, aby jimi tak snadno nepronikal písek. Zároveň učil lidi v oáze, jak se mají písku bránit, varoval je, když se blížila písečná bouře, a zprostředkovával kontakt s vládou. Podařilo se tak pro naši oázu získat spoustu materiálu na opravu opevnění a prostředků na odsolení půdy...“

„Tak proč to s ní dopadlo takhle, když jste měli všechny prostředky k tomu, aby oáza prosperovala?“ rozhlíží se nechápavě Chris po poušti a zbytcích rohoží... Samir se mlčky otočil, jako by nechtěl mluvit o něčem, co ho moc bolí. Chris však ví, jak z mladíka dostat odpověď na otázku, která ho zajímá. „Tys tu byl přidělen jako strážce, co?“ útočí tam, kde cítí Samirovu bolest. „Jak jsi teda mohl dopustit, aby to s tou oázou takhle dopadlo?“ Samir zvedne své zvláštní oči a zahledí se Chrisovi do tváře. „Samozvaný diktátor svrhl premiérovu vládu v této oáze a získané prostředky začal sobecky utrácet ke svému prospěchu...“ Po chvíli pokračuje: „Zpočátku se zdálo, že oáza přežije i bez vládních prostředků, ale já viděl, jak ji pomalu zanáší jemný, téměř neviditelný pouštní písek...“ „A proč jsi to tomu bláznovi nevsvětlil?“ nechápe pořádku Samirův příběh Chris. „Zkoušel jsem to, ale neposlušal. Dělal si, co chtěl, a nakonec mě z oázy dočista vyhnal. Přesto to nevzdávám a denně dřu s lopatou, aby se oáza očistila... Dokud se však nevrátí naše vláda, nic nezmůžu...“ „To není možné! Pomůžu ti, mám spoustu kontaktů! Natočím film o tom idiotovi, všude to rozhlásím! Jak se to tu vlastně jmenuje? A kdo

je ten zločinec, co to dopustil?“ vytahuje z kapsy reportérský notýsek Chris. Žádné jméno si ale nezapíše, protože Samirova odpověď ho dočista zmrazí. „Chrisi, tato poušť je tvoje srdce... To tys vyhnal Krále Ježíše a převzal vládu nad svým životem...“

Chris se probouzí zděšením. Byl to jen sen, nebo vážně mluvil se svým andělem? Ne, to není možné, zní to strašně...

Tu noc už neusnul. V duchu prožíval znovu svůj život od dětství, kdy byl v deseti letech poprvé u svatého přijímání. Vzpomínal na oázu svého srdce, kterou pomalu zasypával neviditelný písek prvních hříchů a pýchy, která mu bránila utíkat pro pomoc k Bohu. Najednou cítil závaly písku prvních těžkých hříchů, na které si brzy zvykl a nikdy jich nelitoval. Jeho úspěšná kariéra, kterou budoval ne zcela pravdivými reportážemi a

vydíráním významných osobností, na které zjistil něco, co chtěly zatajit, skutečně vyhnala z oázy srdce vládu jakéhokoliv dobra. Sobecky zneužíval své schopnosti, které dostal od Boha, k tomu, aby měl větší postavení a moc. Nehleděl na nikoho a nic jiného, jen na svůj úspěch... Dnes na to doplatil Bill s rozbitou kamerou. To Chris způsobil, že ji drobný písek zničil. Podobně jako téměř neznatelný písek nelitovaných hříchů málem zničil jeho srdce.

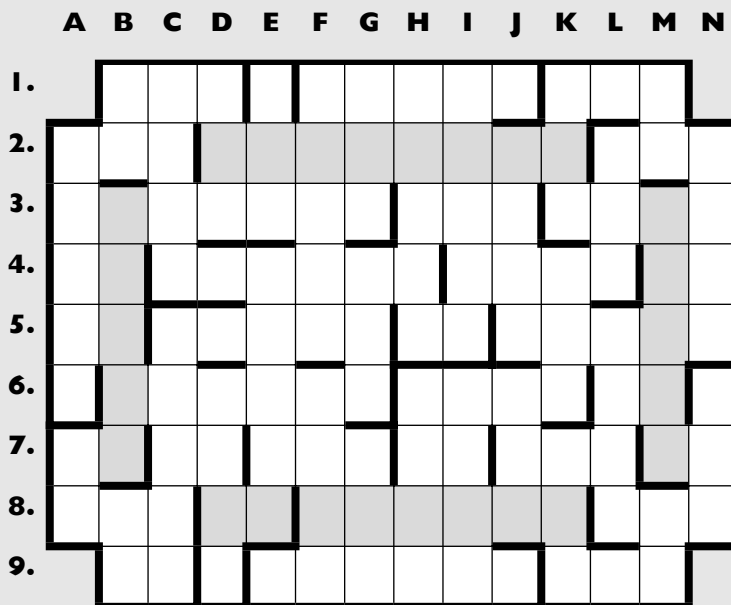
Ted' už však Chris ví, že se v oáze jeho srdce něco podstatného změnilo. Zkusí pozvat zpět Ježíše Krista, aby svou vládou přeměnil Chrisovu poušť sobectví v plodnou oázu lásky. Smíří se s Bohem při svaté zpovědi.

„Díky, Samire,“ šeptá svému andělu strážnému do tmy. „Díky, žes mi otevřel oči. Prosím, pomoz mi, ať toho vládnoucího ničemu přemůžu, aby se Kristus mohl do své draze vykoupené oázy vrátit.“

Křížovka

Ptá se paní železničáře: „Kdy pojedou vlak na Písek?“ „Jo, paní, to neví nikdo. Zatím tady... (dokončení v tajence).“

Autor Jan Fíla

Vodorovně: **1.** Díra do země udělaná člověkem / chemická značka fosforu / pryskyřice / schopnost, síla, vliv. **2.** Skutek / **2. část tajenky** / smutek. **3.** Hlodavec původem ze Severní Ameriky / severoamerická hokejová liga / 3. osoba čísla jednotného času přítomného od slovesa „šít“. **4.** Popěvek / barva ornátu na 4. neděli postní a 3. neděli adventní / evropská měna / snížený tón „E“. **5.** „F“ / žaltář obsahuje ... / zkratka slova televize / krátká školení. **6.** Nová SPZ Karlovarského kraje / 3. osoba čísla jednotného času minulého od slovesa „tlouci“ / anglicky „oves“ / opak předložky „k“ / nová SPZ Olomouckého kraje. **7.** Chemická značka zlata / zkratka Univerzity Karlovy / zkratka slova náměstí / citoslovce vrčení / nejvyšší karta / citoslovce osla. **8.** Kočkovitá šelma (král zvířat) / **4. část tajenky** / **1. část tajenky** / citoslovce odporu. **9.** Chemická značka sodíku / chemická značka kyslíku / římský politik (Julius ...) / část obličeje.

Svisle: **A** Ocasatý obojživelník / chemická značka hliníku. **B** Římským číslem „6“ / **5. část tajenky** / „N“. **C** Doktor přírodních věd / pták z řádu pěvců. **D** Opak světla / písmeno s kroužkem / značka ampéru / otvor ve zdi. **E** Výpotek / pták z řádu šplhaviců / římským číslem „100“. **F** Rostlina s dřevnatým kmenem / nápoj černé barvy připravovaný z pražených zrn. **G** Vyhyňulý pták / 3. osoba čísla jednotného, času minulého od slovesa „výt“ / bohoslužba. **H** Svrchní roucho kněze / obilnina. **I** Nádoba na nápoje / plavidlo, v němž se zachránil Noe. **J** Nová SPZ Prahy / hoch / ukazovací zájmeno / značka odporu. **K** Hlodavec / obyvatel Ruska / potomek otce. **L** Značka obvodu / první část slova „biologie“ / anglicky střecha / čtvrtá samohláska. **M** Chemický vzorec oxidu uhelnatého / **3. část tajenky** / zkratka Unie svobody. **N** Oblasti porostlé velkým množstvím stromů / měsíc zasvěcený Panně Marii (básnický).

Pomůcka: moa; žluva; oats; žluva; roof

Poznámka: ch je písmeno v jednom čtverečku

Řešení na straně 32